

**ANDELA
JOSIFOVSKI,
NAJBOLJA MLADA
VIOLINISTKINA
SRBIJE**

Kakva porodica, takva i Andela

Takmičenja su važna, ali ne i najbitnija stavka u razvoju svakog muzičara. Najvećim uspehom smatram saradnje sa muzičarima iz raznih delova sveta - kaže naša uspešna violinistkinja i violistkinja.

NEVEN ĐODAN

Andela Josifovski (18) svira violinu od šeste godine, a već kao desetogodišnjakinja počela je da osvaja prve nagrade. Osim nesporognog talenta, mlađa umetnica ima i izvanredne muzičke gene - naine, ona je deveta uspešna muzičarka u porodici sa tim prezimenom. Deda Petar je dirigent, specijalizirao kod čuvenog Roždestvenskog, baka Miroslava profesor solfeda, otac Marko nekadašnje "čudo od deteta" koji je pre svoje 25. godine izveo svih 10 Beethovenovih sonata za klavir i violinu, a sada je redovni profesor violine na FMU; majka Smilja je magistar klavira sa apsolutnim sluhom, stric Igor violista, strina Judit violinčelistkinja, njihove čerke - Irena violinčelistkinja, a Katarina violinistkinja.

Kako sama kaže, iz nje je mnogo koncerata, takmičenja, festivala, a za rođendanski broj "Blica" razgovarali smo sa Andelom o rjenom muzičkom putu iz Zemuna do Ženeve, gde se trenutno usavršava na Menjhuih akademiji.

Pre samo nekoliko dana postali ste punoletni. Kada se osvrnete unazad, da li ste zadovoljni što ste sve postigli, nagrađama na takmičenjima, i šta je vaš najveći uspeh do sada?

- Mogu reći da sam zadovoljnja onim što sam dosad postigla - mnogo je koncerta, takmičenja i nastupa iza mene. Nastupala sam kao solista i kao član raznih kamernih sastava. Posebno mi je drag nastup u Slovačkoj gde sam kao laureat međunarodnog takmičenja "Talents for Europe" nagrađena da održim koncert sa orkestrom, zatim nastup u "Viktorijskoj holi" u Ženevi gde sam nastupala uz pratnju kamernog orkestra Menjhuih akademije, kao i koncert u Ženevi i Lucernu gde sam svirala u okviru gudačkog okteta IMMA solista. Takmičenja su važna, ali ni najbitnija stavka u razvoju svakog muzičara. Najvećim uspehom smatram saradnje sa muzičarima iz raznih delova sveta.

SVAKOG DANA SAM SLUŠALA RODITELJE U KUCI

Cesto vaše koncerte najavljuju kao najbolje mlade violinistkinje i violistkinje Srbije... Kolika je to zapravo odgovornost?

Odgovornost je uvek velika, ali kada sviram u Srbiji imam posebne emocije zbog drage publike, kao i poznatih dvorana u kojima sam nastupala i doživela mnogo lepih trenutaka.

Potičete iz muzičke porodice i imate izvanredne muzičke gene, kako ste odlučili da svirate violinu, kao vaš otac?

- Verujem da je to došlo prirodno, jer sam odrasla u sredini gde sam svakodnevno slušala kako sviraju moji roditelji u kući. Oduvek me je privlačio zvuk tatinе violinе, pa me je baka sa šest godina odvela u muzičku školu i iznenadila moje roditelje rekvizijom da me je odvela na prijemni ispit. Od tog trenutka počinje moje muzičko putovanje.

Kada ste osetili da vam je malo da se izrazite preko jednog instrumenta pa ste počeli da svirate i violu?

- Kad sam imala 13 godina stric Igor me je pitao da li bih volela da naučim da sviram i violu. Ideja mi se vrlo dopala jer sam želela da istražim način sviranja i na tom instrumentu. Otkrila sam lepotu i toplinu zvuka viole uz pomoć moje drage profesorce Aleksandre Kijanović sa kojom sam proživela mnogo lepih trenutaka i uspeha na raznim takmičenjima u zemlji i inostranstvu.

PRVI JAVNI NASTUP SAM IMALA U VRTIĆU

U kakvom sećanju vam je ostao prvi javni nastup?

- Prvi javni nastup sam imala u vrtiću na završnoj priredbi. Jedva sam cekala da dođe moj red da sviram za moje drugare. Svirala sam sa mamom nekoliko pesmica i sećam se da sam dobila veliki aplauz od publike i da sam se osećala jako lepo i veoma ushićeno.

Završili ste muzičku školu "Kosta Manojlović" u Zemunu u klasi profesorce Sande Dramićanin i Aleksandre Kijanović. Kako je dalje teklo usavršavanje? Trenutno ste u Ženevi?

- Tokom srednje škole u dogovoru sa profesorkom Kijanović pohađala sam seminare kod prof. Pante Veličkovića sa Fakulteta muzičke umetnosti. Na njegovu inicijativu sa nepunim 16 godina sam konkurisala na Menjhuih akademiju (Rol, Ženeva). Obradovala sam se kada su me obavestili da sam primljena. Tamo sam već dve godine, u klasi prof. Ivana Vukčevića. Velika je bila promena otici od kuće, ali sam imala sreću što sam upoznala veoma drage kolege koji su mi pomogli da se tako mlađa što lakše adaptiram i prihvatiši me kao člana porodice.

Imate li tremu pred nastupe?

- Pred svaki nastup imam jednu vrstu uzbudnju, ne tremu, kao i promišljanja o karakteru dela i zvuku kojim bih dočarala atmosferu. Naravno, tu je i radost jer delim sa publikom nešto lično time se predano bavim.

једне библиотеке Србије. И у кућу са ледавањем ликовних радова ове куће, можемо рећи да се у овде чувају нека од њених најзначајнијих дела, која по свом избору и композицији опишују историју, Петра Лубарда, Саве Шумадијске и приватну Поповића колекцију, односно, елеменате

which features some of the most significant works in possession of our library, which can be seen in the choice and quality of the works in the collection. Those works testify to the nature and context of the art collection. Those works include the portrait by Petar Lubarda, the history of the portrait by Sumanović, a symphony by Vujica, the context of the art and the symbol of art creation, fundamental elements of freedom.

KAO UZORE ANĐELA
ISTIĆE IMENA
POPUT OJSTRAHA,
MENJUHINA,
FERASA, HAJFEGA,
HOROVICA,
NEIDIENA, A
OD AKTUELNIH
ČUKERMANA,
CIMERMANA...

MNOGO VOLIM DA SVIRAM SA MAMOM I TATOM

Da li ste opušteniji kada nastupate uz klavirsku pratnju majke Smilje ili kada vam se na bis pridruži otac Marko?

- Volim da sviram sa mamom i tatom - opuštena sam jer i bez reči osećamo jedni druge. Verujem da i genetika pomaže višem stepenu naše muzičke povezanosti.

Pored roditelja, ko su vaši uzori iz sveta muzike?

- Imam mnogo muzičara kojima se divim - mnogi od njih su iz prošlog veka: David Ojstrah, Jehudi Menjuhin, Kristijan Feras, Jaša Hajfec, Viljam Promrouz, Danijel Šafran, Vladimir Horović, Dejvid Neidien... a od aktuelnih muzičara Pinkas Cukerman, Kristijan Cimerman, Jevgenij Kisin...

Čuveni kompozitor, pijanista i dirigent Aleksandar S. Vujić (1945-2017) posvetio vam je svoju kompoziciju "Rondo". Kolika je to čast za mladu umetnicu?

- Još 2015. imala sam čast da prvi put sviram

kao solista s orkestrom, tada sam bila treći razred muzičke škole u klasi profesorke Ane Bogić, a to je baš bio uz dirigentsku palicu kompozitora Aleksandra Vujića i kamernog orkestra "Sinfonietta". Nakon uspešnog nastupa kompozitor Vujić mi je rekao da želi da mi posveti jednu

OD DEKE JE SVE POČELO

Kvartet Josifoski je 13. novembra premijerno održao koncert u SANU sa delima Beethovenova i Dvoržaka. Ko čini ovaj kvartet?

- Kvartet Josifoski čine moj tata (violina), dve sestre od strica - Katarina (violina) i Irena (violončelo) i ja (viola). Povod je bio obeležavanje deklinog 80. rođendana i hteli smo da mu priredimo iznenadjenje. I bilo je, jer je Irena doputovala iz Berlina, tamo je na doktorskim studijama, ja iz Zeneve, Katarina iz Novog Sada, a tata iz Zemuna, njemu je bilo najkomplikovanije da doputuje do Beograda (smeh). Bilo je jako emotivno. Publiku je gromko aplaudirala, a mi smo još na bis odsvirali "Rođendanske varijacije" Pitera Hajndriha i na taj način muzičkom čestitkom završili koncert. Od deke je sve počelo - zaslужio je!

kompoziciju. Bilo mi je veoma draga i bila sam veoma počastovana kada sam je dobila. Izvela sam je na nekoliko koncerata, a nakon tog solističkog koncerta u SANU 2021. sam dobila još jedno veliko priznanje - nagradu za najbolje izvedeno delo Aleksandra S. Vujića.

U SLOBODNO VРЕME DŽEZ, BLUZ, SWING MUZIKА

Koji program i dela volite da svirate, odnosno koji su kompozitori i dela koja odgovaraju vašem senzibilitetu?

- Kao muzičar smatram da je neophodno biti prilagodljiv i imati interesovanje za svaki žanr, kao što i glumci treba da "udu" u svaku ulogu. Ako govorim o mom senzibilitetu, mislim da mi je najbliži period romantizma.

A šta volite da služate u slobodno vreme?

- Pored klasike, volim da slušam džez, bluz, swing muziku, a pošto živim blizu Ženevske jezere, svakodnevno imam priliku da uživam u cvrkutu ptica, žuboru vode... (smeh)

Koliko vam je bilo teško odrastati drugačije od većine vršnjaka?

- Pošto volim ono što radim to ne shvatam kao odricanje. Istina je da je zaista neophodno da budem disciplinovana i da izdvojim dosta vremena svakog dana za bavljenje muzikom, no ona me ispunjava i sav trud se na kraju vrati kad izadem na scenu i podelim svoje emocije sa publikom, a ona me nagradi gromoglasnim aplauzom.

Nedavno ste svirali na festivalima u Francuskoj, Italiji i Švajcarskoj. Kakav značaj imaju festivali za muzičare?

- Festivali su veoma korisni jer se tu ostvaruje divna saradnja sa muzičarima iz raznih delova sveta, proširuje se repertoar i stiču dragocena iskustva.